

ת"פ 62612/12/15 - מדינת ישראל נגד ליז אמזלג

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 62612-12-15 מדינת ישראל נ' אמזלג

ת"פ 45947-03-17 מדינת ישראל נ' אמזלג

ת"פ 32736-12-17 מדינת ישראל נ' אמזלג

לפני כבוד השופט איתי הרמלין

המאשימה מדינת ישראל

ע"י עו"ד רינת יצחקי

נגד

הנאשמת 1. ליז אמזלג

ע"י עו"ד עופר אשכנזי

גזר דין

1. הנאשמת הורשעה בכך שיחד עם חברותיה, בחמישה מועדים שונים (שלושה בשנת 2015 ושניים בשנת 2017) הייתה מעורבת בסדרת גניבות של בשמים, משקאות אלכוהוליים ומוצרים נוספים מחנויות של רשת "סופרפארם" ומחנות נוספת. באחד המועדים ביצעו הנאשמת וחברותיה גניבות משלושה סניפים שונים של "סופרפארם". יצוין כי בשלושת המקרים שבהם ננקב סכום בכתב האישום, מדובר היה בגניבת מוצרים שאינם מוצרי יסוד בשווי של אלפי שקלים בכל אחד מן המקרים. בסך הכול הורשעה הנאשמת בגניבה מ-6 חנויות ובעבירה נוספת של החזקת רכוש חשוד כגנוב.
2. כתב האישום אינו מתייחס לנקודה זו, אך נראה כי מרבית המוצרים שנגנבו הוחזרו לחנויות שמהן נגנבו (שהרי אם לא היו נתפסים המוצרים הגנובים, לא ניתן היה לפרט את שוויים בכתב האישום).
3. מעשיהן של הנאשמת וחברותיה פגעו בזכות הקניין של בעלי החנויות שמהן נגנבו המוצרים. יש לציין כי מן האמור בתסקירי שירות המבחן עולה כי במכוון בוצעו הגניבות בחנויות של רשתות מסחריות גדולות שההנחה של הנאשמת וחברותיה הייתה שאותן רשתות חזקות יפגעו פחות מן הגניבות יחסית לעסקים אחרים או אדם פרטי אילו גנבו ממנו (בכך הן מהדהדות אחר מאמרו של חיים גנז, "הטלת העונש המירבי על עבירות שוד", **עיוני משפט** י"ז(1), 187). עוד יש לציין כאמור לעיל כי ככל הנראה מרבית המוצרים שנגנבו הוחזרו לבעליהן, כך שעל אף שוויים הרב יחסית של המוצרים שנגנבו הפגיעה הממשית בזכות החוקתית לקניין הייתה מצומצמת יחסית.

4. התביעה סבורה כי יש לראות בכל אחד מן האישומים שבהם הורשעה הנאשמת משום אירוע נפרד כמובנו של מונח זה בפרק העוסק בהבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה בחוק העונשין, ושמיתחם העונש ההולם לכל אחד מן האירועים נע בין מאסר על תנאי ל-8 חודשי מאסר בפועל, ולכן מתחם העונש ההולם לכלל העבירות מתחיל מ-6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות.
5. אני סבור כי התביעה צודקת אשר למיתחם העונש שהיה ראוי לקבוע לכל אחד מן האישומים בנפרד, אך בהתחשב בסמיכות הזמנים בין חלק מהגניבות שבוצעו בתוך חודש ימים בשנת 2015, בדמיון הרב בהיקפן, באופי ביצוען, בקרבנותיהן ובכך שבוצעו על ידי אותה חבורה עבריינית ניתן לראות בהן אירוע עברייני אחד. הצגתם כאירוע עברייני אחד גם תפשט את קביעת העונש ההולם. לעניין זה ראו: ע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל** (2014). בהתחשב בהיקף הגניבות, במספרן, בשיטת הביצוע ובכך שככל הנראה הוחזרו עיקר המוצרים לבעליהם אני קובע כי מתחם העונש ההולם לגניבות שבוצעו בשנת 2015 נע בין תקופת מאסר קצרה שניתן לרצות בעבודות שירות ל-12 חודשי מאסר בפועל.
6. מתסקיר שירות המבחן עולה כי נסיבות חייה של הנאשמת היו קשות ביותר. כדי לשמור על פרטיותה לא אפרט את הנסיבות עצמן. אסתפק בדברי קצינת המבחן שלפיהם: "הנאשמת גדלה במציאות חיים קשה ומורכבת, בהיעדר דמויות הוריות, משמעותיות מיטיבות לאורך חייה... חווית הנטישה והאבדן אותה חוותה, אירועי האלימות להם הייתה קרבן, היעדר כוחות להסתגלות בסביבתה החברתית, הובילו להיעדר אמון בסיסי במסגרות אליהן הופנתה, בדמויות המטפלות, בדמויות סמכות ובקשריה הבינאישיים". לנוכח התיאורים הביוגרפיים המפורטים בתסקיר שירות המבחן קשה שלא לראות בזלזול בחוק ובזכות הקניין של הרשתות המסחריות הגדולות שבהן בוצעו הגניבות שבאים לידי ביטוי במעשיה של הנאשמת, תולדה של מסכת החיים הקשה שאותה חוותה הנאשמת כילדה ולאורך שנות התבגרותה.
7. שתי חברותיה של הנאשמת שהועמדו לדין יחד איתה, הורשעו בביצוען של עבירות בהיקף דומה. האחת, שלחובתה לא היה עבר פלילי כלשהו ונראה היה שעלתה על מסלול שיקומי, נדונה בהסכמת התביעה לעונש של מאסר על תנאי. האחרת, שלחובתה עמד מאסר על תנאי, נדונה במסגרת הסדר טיעון לעונש של 4 חודשי מאסר בפועל שהופעל מחציתו בחופף ומחציתו במצטבר לעונש המאסר המותנה בן 4 חודשי מאסר, כך שבסך הכול היה עליה לרצות עונש של 6 חודשי מאסר בפועל בעבודות שירות.
8. הנאשמת היא אם חד הורית לשלושה ילדים. השלישי מביניהם נולד לאחרונה ממש. בגזירת עונשה התחשבתי בפגיעה בילדיה הצפויה כתוצאה מענישתה. כמו כן התחשבתי בכך שכאמור לעיל נראה כי לנסיבות חייה הקשות הייתה השפעה משמעותית על ביצוע העבירות. מנגד, לחובתה הרשעות בתיקים נוספים כולל בגין גניבות שבוצעו לפני כשנה וחצי, בעת שתיק זה היה תלוי ועומד, ובכך כמובן חומרה מיוחדת. במצב דברים זה מן הראוי לגזור לנאשמת עונש הנמצא בחלק התחתון של מתחם העונש ההולם, אך לא ברף התחתון ממש, כאשר לנוכח הדמיון בין העבירות אינני מוצא לגזור עונש נפרד לכל

אירוע. העונש שקבעתי מתחשב כמובן גם בעיקרון אחדות הענישה - ובעיקר בכך שחברתה שלחובתה הייתה הרשעה קודמת נדונה ל-4 חודשי מאסר בפועל, אך שניים מתוכם נגזרו בחופף לעונש מאסר על תנאי שהופעל ורק שניים במצטבר.

9. בהתחשב בכלל הנסיבות אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. 3 חודשים מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות במקום ובתנאים שקבע הממונה על עבודות שירות. הנאשמת תתייצב לביצוע עבודות השירות ביחידת עבודות השירות ברחוב הציונות 14 בטבריה ביום 28.10.2019 בשעה 8:00.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא תשוב ותעבור עבירת רכוש.

ג. הנאשמת תחתום בתוך 14 ימים מהיום על התחייבות בסך ₪ 5,000 להימנע מביצוע עבירות רכוש. ההתחייבות תיכנס לתוקף ביום חתימתה ותוקפה למשך שנתיים. לא תחתום הנאשמת על ההתחייבות במועד שנקבע תיאסר למשך 15 יום. ההתחייבות יכולה להיחתם גם בבית משפט השלום בחיפה.

10. לנוכח נסיבותיה האישיות של המתלוננת לא מצאתי לנכון לגזור עליה קנס. כל סכום שהופקד במסגרת צו הבאה בתיק זה יוחזר לנאשמת.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי בתל אביב.

ניתן היום, 24 בספטמבר 2019, בנוכחות הצדדים.